

FELLINGER KÁROLY
TRAPÉZMEDER

(Filip Tamásnak)

I. Krétakörön belül

A lány pontosan érkezett,
a vetkőzés az előszobában már
beletartozott munkaidejébe,
majd pucéran lépett a műterembe,
ahol a festő,
palettáján a színek,
mint kiterített lapok,
s a lány, aki a Paradicsom
forrásának közelébe jutott,
nem érezte magán
a kígyó tekintetét.

Amikor a festő elküldte,
a modell átlátszó volt,
kinn a csillagok eltakarták
a nemlét bájait,
s a látszat
Istenre hagyta.

A lány kirohant,
felöltözött.
Nem vette észre,
hogy a festő felesége,
míg a kép készült,
kimosta, kitisztította
valamennyi ruhadarabját.

II. Krétakörön kívül

Az aktfestő nem volt elégedett
a művel,
kishitűen kifizette a lányt,
majd nekiadta

a festményt is,
ráadásnak.

A nő zavarba jött,
hirtelen
előntötte a szégyen,
magára ismert.

Elhúzta a csíkot,
és a sietésben
ruháit
elfelejtette
magára öltetni.

Amikor már biztonságban
érezte magát,
a remény barlangjában
magától felkapcsolódott a villany.

HIDEGLELÉS

A Halál
egy kulaccsal van megáldva,
ami nélkül
nem lenne halál,
amiből sose fogy ki
az örök élet vize,
ami úgy tartozik hozzá,
mint fuldoklóhoz a szomjúság.

Béke a Halál,
tudja, hogy
mindenki feltámad
azon a bizonyos napon,
amikor már nem lesz
rá tanú.